

แนวปฏิบัติ
ของสหภาพยุโรป
ต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

EU Guidelines
on Human Rights Defenders

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปคืออะไร?

สหภาพยุโรป (อียู) ประกอบด้วยสมาชิก 27 ประเทศ ที่ตัดสินใจทำงานร่วมกันเพื่อสันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง เป็นเวลากว่า 50 ปีแล้ว ที่สมาชิกสหภาพยุโรปได้ร่วมกันสร้างเสถียรภาพประชาธิปไตย และการพัฒนาในทวีปยุโรป ขณะเดียวกันก็ยังคงรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม การยอมรับซึ่งกันและกัน และเสรีภาพส่วนบุคคล ในปี 2555 สหภาพยุโรปได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพจากการที่ได้มีส่วนช่วย "ในการเสริมสร้างสันติภาพ การปรองดองสมานฉันท์ ประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชนในยุโรป" สหภาพยุโรปยึดมั่นที่จะแบ่งปันประสบการณ์ในการสร้างความสำเร็จและค่านิยมดังกล่าวในประเทศอื่นๆ ทั่วโลก

ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป ได้แก่ ออสเตรีย เบลเยียม บัลแกเรีย โครเอเชีย ไซปรัส สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ อิตาลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย ลักเซมเบิร์ก มอลตา เนเธอร์แลนด์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย สาธารณรัฐสโลวัก สโลวีเนีย สเปน และสวีเดน

โปรดดูข้อมูลเพิ่มเติมที่

https://eeas.europa.eu/delegations/thailand_th

http://eeas.europa.eu/human_rights/index_en.htm

สารบัญ

หน้า

สหภาพยุโรปคืออะไร

ปกหน้าใน

คำนำ

2

บทนำ

4

แนวปฏิบัติของสหภาพยุโรป

6

ในการสร้างหลักประกันการคุ้มครองให้แก่ักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ภาคผนวก 1

14

ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กรของสังคม
ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างสากล

ภาคผนวก 2

21

กฎบัตรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

CONTENTS

page

About the European Union

Inside Back Cover

Preface

22

Introduction

24

Ensuring Protection – European Union Guidelines on
Human Rights Defenders

26

Annex I

33

Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs
of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights
and Fundamental Freedoms

Annex II

40

Relevant International Instruments

คำนำ

การปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อความเป็นสหภาพยุโรป (อียู) และเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติภารกิจต่างๆ ของสหภาพยุโรป

เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2562 ผมได้รับการแต่งตั้งโดยคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปให้ดำรงตำแหน่งผู้แทนพิเศษของสหภาพยุโรปด้านสิทธิมนุษยชน ในฐานะผู้แทนพิเศษ ผมมุ่งมั่นที่จะสานต่อนโยบายที่สำคัญด้านสิทธิมนุษยชนของสหภาพยุโรป

สำคัญด้านสิทธิมนุษยชนของสหภาพยุโรปที่ผู้แทนพิเศษคนก่อนหน้าได้ดำเนินการไว้ โดยส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศด้านมนุษยธรรม ยุติธรรมทางอาญาระหว่างประเทศ และการนำมติของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศไปบังคับใช้ให้สัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้ ผมจะพยายามเสริมสร้างบทบาทของสหภาพยุโรปในการแก้ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนต่างๆ ให้แข็งแกร่งขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้นโยบายต่างๆ ของสหภาพยุโรปซึ่งเกี่ยวเนื่องกับประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนมีความสอดคล้องกันให้มากขึ้นด้วย

สนธิสัญญาสหภาพยุโรปเป็นความตกลงที่สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศสมาชิกทั้ง 27 ประเทศ โดยในมาตรา 2 ของสนธิสัญญาได้ระบุว่า "สหภาพยุโรปตั้งอยู่บนพื้นฐานของค่านิยมที่ให้ความเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เสรีภาพ ประชาธิปไตย ความเสมอภาค หลักนิติธรรม และการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน รวมทั้งสิทธิของชนกลุ่มน้อย" สมาชิกทั้ง 27 ประเทศของสหภาพยุโรปจะต้องยึดมั่นในหลักการเหล่านี้เสมอ และประเทศที่ปรารถนาเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปจะต้องยอมรับในหลักการเหล่านี้ก่อนที่จะเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสหภาพยุโรปได้

สนธิสัญญาก่อตั้งสหภาพยุโรปยังได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างพันธกรณีทางด้านสิทธิมนุษยชนและนโยบายต่างประเทศไว้อย่างชัดเจน โดยระบุว่า "การปฏิบัติภารกิจด้านการต่างประเทศของสหภาพยุโรปจะต้องนำโดยหลักการที่ผลักดันให้เกิดการก่อตั้ง การพัฒนา และการขยายสมาชิกภาพของสหภาพยุโรปเอง ทั้งนี้เพื่อมุ่งส่งเสริมหลักการและค่านิยมที่สำคัญในประชาคมโลก อันได้แก่ ประชาธิปไตย หลักนิติธรรม ความเป็นสากลและการเลือกปฏิบัติมิได้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน การเคารพต่อศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ ความเสมอภาพ ภราดรภาพ และการเคารพหลักการภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ"

การประกาศเจตนารมณ์อย่างชัดเจนดังกล่าวจะมีความหมายอย่างเป็นรูปธรรมในการเปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้นก็ต่อเมื่อเราลงมือทำงานอย่างจริงจังในด้านนี้ สหภาพยุโรปมีกรอบและกลไกในการปฏิบัติงานทางด้านสิทธิมนุษยชนที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการปรึกษาหารือหรือความร่วมมือกับรัฐบาลในระดับทวิภาคี การให้เงินสนับสนุนภาคประชาสังคมภายใต้โครงการพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชน สำหรับในประเทศไทยนั้น สหภาพยุโรปให้ความสำคัญต่อการช่วยเหลือขบวนการรายเล็ก ๆ ในการเข้าถึงแหล่งที่ดินทำกิน การปกป้องสิทธิของชนกลุ่มน้อย การคุ้มครองบุคคลไร้สัญชาติ และการสร้างหลักประกันสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก

การให้การคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนสำคัญของนโยบายและการทำงานทางด้านสิทธิมนุษยชนของสหภาพยุโรป คนเหล่านี้ทำงานทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและในฐานะสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ไม่ว่าจะเป็นสิทธิทางด้านพลเรือน การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม แม้ว่ากิจกรรมในการเรียกร้องสิทธิเหล่านี้จะเป็นไปโดยสันติ ในบางครั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนกลับต้องเผชิญกับความเสี่ยงในการทำงาน สหภาพยุโรปจึงจำเป็นต้องให้การสนับสนุนและคุ้มครองพวกเขา โดยแนวปฏิบัติฉบับนี้ให้คำอธิบายแนวทางการดำเนินงานเชิงปฏิบัติเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างผู้แทนทางการทูตของสหภาพยุโรปเอง หรือรัฐบาล นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และภาคประชาสังคม

แนวปฏิบัติของสหภาพยุโรปในการสร้างหลักประกันการคุ้มครองให้แก่ักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษฉบับนี้เป็นการจัดพิมพ์ครั้งที่ 3 โดยตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา สหภาพยุโรปได้พัฒนาเครือข่ายในการติดต่อประสานงานกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในด้านต่างๆ ทั่วประเทศไทย และได้มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด สหภาพยุโรปมีความภาคภูมิใจต่อความร่วมมืออันดีที่มีร่วมกันมา แนวทางปฏิบัติฉบับนี้จะเป็นส่วนสำคัญของความร่วมมือระหว่างนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยและสหภาพยุโรปในการร่วมกันส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนต่อไปในอนาคต

นายเอมมัน กิลมอร์

ผู้แทนพิเศษของสหภาพยุโรปด้านสิทธิมนุษยชน

บทนำ

นับเป็นครั้งที่ 3 แล้ว ที่สหภาพยุโรปได้จัดพิมพ์เผยแพร่แนวปฏิบัติของสหภาพยุโรปต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นภาษาไทย ดังเช่นที่นายเอมัน กิลมอร์ ผู้แทนพิเศษของสหภาพยุโรปด้านสิทธิมนุษยชน ได้กล่าวไว้ เอกสารฉบับนี้จะช่วยเกื้อหนุนความร่วมมือระหว่างนักปกป้องสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยกับสหภาพยุโรป และต่อยอดความสัมพันธ์ที่ทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันรังสรรค์ขึ้นเพื่อส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานให้เจริญรุดหน้า

การคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนถือเป็นส่วนสำคัญของการทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของสหภาพยุโรปในแต่ละประเทศ ด้วยเหตุนี้ แนวปฏิบัติของสหภาพยุโรปต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนจึงได้ระบุวิธีการและขั้นตอนที่คณะผู้แทนสหภาพยุโรปในแต่ละประเทศสามารถนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการทำงานของบุคคลและองค์กรซึ่งทำหน้าที่ปกป้องและเสริมสิทธิของผู้อื่นอย่างแข็งขัน แม้การทำเช่นนั้นจะทำให้องค์กรและตัวบุคคลเองต้องตกอยู่ในความเสี่ยงอย่างใหญ่หลวงก็ตาม

ในช่วงที่เราเตรียมจัดพิมพ์เผยแพร่แนวปฏิบัติของสหภาพยุโรปต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นครั้งที่ 3 นี้ เป็นเวลาเดียวกันกับที่โลกกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางสาธารณสุขครั้งใหญ่หลวงที่สุดครั้งหนึ่งก็ว่าได้ ณ วันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2563 เชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 หรือที่เราเรียกกันสั้นๆ ว่า COVID-19 นั้นได้คร่าชีวิตประชากรโลกไปแล้วมากกว่า 850,000 คน ในขณะที่ตัวเลขผู้ติดเชื้อทั้งโลกรวมกันก็พุ่งสูงถึง 25 ล้านราย นอกจากผลกระทบในระยะสั้นแล้ว การระบาดใหญ่ครั้งนี้จะมีผลลัพธ์อื่นๆ อีกมากมาย และอย่างล้าลึกทั้งในระยะกลางและระยะยาว ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อชีวิต สุขอนามัยของประชากร และระบบสาธารณสุข จนถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคมอันหนักหน่วง แม้ว่าเราจะยังไม่สามารถบอกได้อย่างแน่ชัดว่าผลกระทบที่จะมาถึงในอนาคตนั้นจะมีหน้าตาเช่นไร แต่สิ่งที่เราได้พบเห็น ณ ปัจจุบันก็ทำให้เราตระหนักว่า การระบาดใหญ่ครั้งนี้ยิ่งทำให้ประชากรโลกผู้ด้อยโอกาสต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางมากขึ้นเป็นเท่าตัว

มาตรการลือคดววนที่บางประเทศนำมาใช้อย่างเข้มงวดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดนั้นได้ส่งผลกระทบต่อสิทธิ ความสามารถในการหาเลี้ยงชีพ และเสรีภาพของประชากรซึ่งอยู่ในข่ายเปราะบางมากกว่าประชากรกลุ่มอื่นๆ ของสังคม นี่เป็นเหตุผลว่าทำไมการปฏิบัติงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนจึงมีความสำคัญเป็นเท่าทวีคูณในช่วงเวลาอย่างนี้

ประเทศไทยเป็นประเทศแรกในทวีปเอเชียที่ได้ประกาศใช้แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (National Action Plan for Business and Human Rights — NAP) สหภาพยุโรปรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลไทยได้นำกรอบของการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนไปใส่ไว้ในแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนฉบับแรกด้วย เราเล็งเห็นความมุ่งมั่นของกระทรวงยุติธรรม โดยเฉพาะกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ที่จะจัดทำแนวปฏิบัติระดับชาติสำหรับการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน สหภาพยุโรปยินดีที่จะให้การสนับสนุนความพยายามในส่วนนี้อย่างเต็มที่

การปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นทั้งหัวใจสำคัญและองค์ประกอบหลักของการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหภาพยุโรป การส่งเสริมการคุ้มครองบุคคลซึ่งมุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่ปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยไม่หวาดหวั่นจะเป็นศูนย์กลางของการปฏิบัติงานของเราในประเทศไทย

เปียร์ร่า ดาบีโบล่า

เอกอัครราชทูตสหภาพยุโรปประจำประเทศไทย

แนวปฏิบัติของสหภาพยุโรป ในการสร้างหลักประกันการคุ้มครองให้แก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชน

วัตถุประสงค์

1. การสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นองค์ประกอบที่มีมาอย่างยาวนานของนโยบายด้านการต่างประเทศด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชนของสหภาพยุโรป วัตถุประสงค์ของการมีแนวปฏิบัตินี้คือการให้คำแนะนำเชิงปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการทำงานของสหภาพยุโรปในประเด็นดังกล่าว แนวปฏิบัตินี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการติดต่อกับประเทศที่สหภาพยุโรปดำเนินการความสัมพันธ์ด้วยในทุกระดับ รวมทั้งในเวทีสิทธิมนุษยชนพหุภาคี ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนและเสริมสร้างความพยายามอย่างต่อเนื่องของสหภาพยุโรปในการส่งเสริมการเคารพต่อสิทธิในการปกป้องสิทธิมนุษยชน แนวปฏิบัติฉบับนี้ยังเสนอแนวทางการดำเนินงานของสหภาพยุโรปเพื่อช่วยเหลือนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกอยู่ในความเสี่ยงและเสนอแนวทางเชิงปฏิบัติเพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

องค์ประกอบสำคัญของแนวปฏิบัติฉบับนี้คือการให้ความสนับสนุนบทบาทของกลไกพิเศษ (Special Procedures) ภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UN Human Rights Council) อันรวมถึงผู้รายงานพิเศษของสหประชาชาติว่าด้วยสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (UN Special Rapporteur on the Situation of Human Rights Defenders) และกลไกระดับภูมิภาคที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน แนวปฏิบัติฉบับนี้ยังเสนอแนวทางปฏิบัติต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนสำหรับคณะผู้แทนทางการทูตของสหภาพยุโรปทั้งหมด(สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลของประเทศสมาชิกและสำนักงานคณะผู้แทนสหภาพยุโรป) แม้วัตถุประสงค์หลักของแนวปฏิบัติฉบับนี้จะมุ่งตอบสนองข้อกังวลเกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นการเฉพาะ แต่ก็ถือว่ามีส่วนสนับสนุนนโยบายทางด้านสิทธิมนุษยชนโดยรวมของสหภาพยุโรปด้วย

นิยาม

2. ในการจำกัดความนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อใช้ดำเนินงานตามแนวปฏิบัติฉบับนี้ ให้อ้างอิงคำนิยามในย่อหน้าแรกของ "ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กรของสังคม ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างสากล" หรือ UN Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognised Human Rights and Fundamental Freedoms (โปรดดูภาคผนวก 1) ซึ่งระบุว่า "บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือร่วมกับผู้อื่นที่จะส่งเสริมและต่อสู้เพื่อให้เกิดการคุ้มครอง และตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ในระดับประเทศและระหว่างประเทศ"

3. นักปกป้องสิทธิมนุษยชนหมายถึงบุคคล กลุ่ม และองค์กรของสังคม ที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล นักปกป้องสิทธิมนุษยชนมุ่งส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิพลเรือนและสิทธิทางการเมือง รวมทั้งส่งเสริมการคุ้มครองและการปฏิบัติตามสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของสมาชิกของกลุ่ม อย่างเช่น ชุมชนพื้นเมือง แต่นิยามนี้ไม่ครอบคลุมถึงบุคคลหรือกลุ่มที่กระทำการหรือส่งเสริมความรุนแรง

บทนำ

4. สหภาพยุโรปสนับสนุนหลักการของปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของบุคคล กลุ่ม และหน่วยงานในสังคม เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล แม้ว่าความรับผิดชอบหลักในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเป็นภารกิจของรัฐต่างๆ แต่สหภาพยุโรปตระหนักว่าบุคคล กลุ่ม และหน่วยงานของสังคมต่างมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการทำงานเพื่อสิทธิมนุษยชน ภารกิจของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนประกอบด้วย

- การรวบรวมข้อมูลการละเมิดที่เกิดขึ้น
- การช่วยเหลือเพื่อให้เกิดการเยียวยาต่อผู้เสียหายจากการละเมิด ไม่ว่าจะเป็นการให้ความสนับสนุนด้านกฎหมาย ด้านจิตวิทยา ด้านการรักษาพยาบาล หรือด้านอื่นๆ
- ต่อต้านวัฒนธรรมการปล่อยให้คนผิดลอยนวล ซึ่งกลายเป็นเกราะคุ้มครองอย่างเป็นระบบ และเป็นเหตุให้มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานซ้ำแล้วซ้ำเล่า และ
- พยายามส่งเสริมประเด็นที่เกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในเวทีระดับชาติ ระดับภูมิภาค และในระดับพหุภาคี

5. ภารกิจของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมักเกี่ยวข้องกับการวิพากษ์วิจารณ์นโยบายและการทำงานของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไม่ควรมองการกระทำดังกล่าวในเชิงลบ การเปิดโอกาสให้มีการแสดงความเห็นอย่างเป็นอิสระและให้มีการถกเถียงอย่างเสรีเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติของรัฐบาล เป็นแนวทางขั้นพื้นฐานสำหรับการส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่ผ่านการทดลองและทดสอบแล้ว นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสามารถทำงานสนับสนุนรัฐบาลในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้ โดยในกระบวนการปรึกษาหารือต่างๆ พวกเขาสามารถมีบทบาทสำคัญในการจัดทำร่างกฎหมายที่เหมาะสม หรือการจัดทำร่างแผนและยุทธศาสตร์ด้านสิทธิมนุษยชนในระดับชาติ เราจึงควรให้การยอมรับและสนับสนุนบทบาทดังกล่าว

6. สหภาพยุโรปตระหนักว่าการปฏิบัติภารกิจของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้รับการยอมรับมากขึ้น พวกเขามีบทบาทมากขึ้นในการสร้างหลักประกันให้เกิดการคุ้มครองที่ดีขึ้นสำหรับผู้เสียหายจากการละเมิด อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าดังกล่าวเกิดขึ้นพร้อมกับ ผลกระทบใน

ด้านต่างๆ กล่าวคือ ตัวนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเองได้ตกเป็นเป้าของการถูกโจมตีทำร้ายมากขึ้น เห็นได้จากการละเมิดสิทธิของพวกเขาในหลายประเทศ สหภาพยุโรปเชื่อว่าการประกันความปลอดภัย และคุ้มครองสิทธิของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง โดยจะต้องมีการนำมุมมองด้านเพศภาวะเข้ามาใช้ในแนวทางการปฏิบัติทางด้านการปกป้องสิทธิมนุษยชนอีกด้วย

แนวปฏิบัติในการดำเนินงาน

7. แนวปฏิบัติในการดำเนินงานมีเป้าหมายเพื่อจำแนกแนวทางและวิธีการในการทำงานเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชนในประเทศที่สหภาพยุโรปมีความสัมพันธ์ด้วยอย่างเป็นผล ภายใต้บริบทของนโยบายร่วมด้านการต่างประเทศและความมั่นคง (Common Foreign and Security Policy)

การติดตามตรวจสอบ รายงาน และประเมินผล

8. หัวหน้าคณะผู้แทนทางการทูตของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป (EU Heads of Mission) มีหน้าที่ในการนำเสนอรายงานตามวาระเกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของตน โดยคณะทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป (Working Party on Human Rights – COHOM) ให้การอนุมัติรูปแบบของการจัดทำรายงานดังกล่าว ในการจัดทำรายงานนี้หัวหน้าคณะผู้แทนฯ ควรให้ความสำคัญต่อข้อมูลทางด้านสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะในกรณีที่มีการคุกคามหรือทำร้ายนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ภายใต้บริบทดังกล่าว หัวหน้าคณะผู้แทนฯ ควรตระหนักเกี่ยวกับกรอบเชิงโครงสร้างที่มีผลต่อความสามารถของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในการทำงานของตนได้อย่างปลอดภัย ประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมาย กระบวนการยุติธรรม การปกครอง หรือมาตรการที่เหมาะสมอื่นๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐเพื่อคุ้มครองบุคคลจากความรุนแรง การตอบโต้และข่มขู่คุกคาม การเลือกปฏิบัติทั้งในเชิงพฤตินัยหรือนิตินัย การสร้างแรงกดดัน หรือการปฏิบัติโดยพลการอื่นใด อันเป็นผลมาจากการปฏิบัติตามสิทธิที่ชอบธรรมตามปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (UN Declaration on Human Rights Defenders) ล้วนเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น กรณีที่ได้รับการร้องขอ
9. หัวหน้าคณะผู้แทนสหภาพยุโรปในแต่ละประเทศ อาจใช้ที่ประชุมของคณะทำงานในระดับท้องถิ่นในการดำเนินการเกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ในกรณีที่มิใช่คุณสมบัติ หัวหน้าคณะผู้แทนฯ ควรจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป เพื่อให้สหภาพยุโรปกำหนดแนวทางปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็นการประณามการคุกคามและการทำร้ายนักปกป้องสิทธิมนุษยชน การยื่นหนังสือประท้วงและการออกแถลงการณ์ ในกรณีที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนตกอยู่ใต้ความเสี่ยงที่เร่งด่วนหรือร้ายแรง หัวหน้าคณะผู้แทนฯ อาจตัดสินใจให้มีการดำเนินการโดยเร่งด่วนเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกอยู่ในความเสี่ยงร้ายแรงโดยฉับพลัน และรายงานการดำเนินการดังกล่าวให้คณะทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปและคณะ

ทำงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ พร้อมทั้งเสนอแนวทางสำหรับการดำเนินการในระดับสูงต่อไป นอกจากนี้ ในการดำเนินการนั้นควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหญิงอีกด้วย

10. รายงานสถานการณ์โดยเอกอัครราชทูตของประเทศสมาชิกซึ่งประจำการอยู่ในประเทศ (Head of Missions' reports) และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น รายงานและข้อเสนอแนะจากผู้รายงานพิเศษว่าด้วยสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ผู้รายงานพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านอื่นๆ และหน่วยงานที่ดูแลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนต่างๆ ข้าหลวงใหญ่ด้านสิทธิมนุษยชนของสหภาพยุโรป รวมทั้งรายงานสถานการณ์โดยองค์กรพัฒนาเอกชน ล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ต่อคณะทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น ในการระบุสถานการณ์ที่สหภาพยุโรปจำเป็นต้องดำเนินการหรือนำเสนอแนวทางในการปฏิบัติการต่อคณะกรรมการการเมืองและความมั่นคง¹ หรือคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป ตามความเหมาะสมต่อไป

บทบาทของคณะผู้แทนทางการทูตของสหภาพยุโรปในการส่งเสริมและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

11. ในประเทศที่สหภาพยุโรปดำเนินความสัมพันธ์ด้วย คณะผู้แทนทางการทูตของสหภาพยุโรป (สำนักงานคณะผู้แทนสหภาพยุโรปและสถานเอกอัครราชทูตของประเทศสมาชิก) เป็นกลไกหลักในการประสานงานระหว่างสหภาพยุโรปกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนซึ่งทำงานในพื้นที่ คณะผู้แทนฯ เหล่านี้จึงมีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนไปปฏิบัติ คณะผู้แทนฯ ควรดำเนินนโยบายเชิงรุกเกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และในขณะเดียวกันก็ควรตระหนักว่า ในบางกรณีนั้น การดำเนินการของสหภาพยุโรปอาจส่งผลให้เกิดการคุกคามหรือการทำร้ายนักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้ ด้วยเหตุดังกล่าวคณะผู้แทนฯ จึงควรปรึกษารื้อกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพื่อร่วมกันจัดทำแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม อีกทั้งแจ้งให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและญาติได้ทราบเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว โดยมาตรการที่คณะผู้แทนฯ อาจนำมาใช้ประกอบด้วย
 - จัดทำยุทธศาสตร์ในการดำเนินตามแนวปฏิบัตินี้สำหรับประเทศที่ตนรับผิดชอบ โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหญิง คณะผู้แทนฯ จะต้องพึงตระหนักว่าแนวปฏิบัตินี้ครอบคลุมถึงนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นสิทธิพลเรือน สิทธิทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง หรือสังคม ในการจัดทำยุทธศาสตร์ การดำเนินงาน และการตรวจสอบการดำเนินงานดังกล่าวควรทำโดยการมีส่วนร่วมของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและองค์กรต่างๆ
 - จัดให้มีการประชุมหรือสนทนาแลกเปลี่ยนระหว่างนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและนักการทูตของสหภาพยุโรปอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ในประเด็นที่เกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ นโยบาย

¹ Political and Security Committee — PSC

ของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว รวมทั้งการนำแนวปฏิบัติของสหภาพยุโรปต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนไปใช้กับสถานการณ์ในท้องถิ่น

- การประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างใกล้ชิดกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมทั้งผู้ที่ตกอยู่ใต้ความเสี่ยง
- การรักษาความสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน อย่างเช่น การเชิญให้พวกเขามาที่สำนักงาน หรือสถานทูต และการไปเยี่ยมพวกเขาในระหว่างการปฏิบัติงาน ทั้งนี้หากจำเป็นอาจพิจารณาแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประสานงานเป็นการเฉพาะ เพื่อแบ่งความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานดังกล่าว
- แสดงความยกย่องนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและการทำงานของเขาย่างเปิดเผยและตามความเหมาะสม โดยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมรวมทั้งอินเทอร์เน็ตหรือเทคโนโลยีในการสื่อสารใหม่ๆ การเข้าเยี่ยม หรือการเชื้อเชิญให้เข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งการจัดงานมอบรางวัลหรือเกียรติบัตรต่างๆ ที่เขาได้รับ
- เข้าร่วมรับฟังและสังเกตการณ์การพิจารณาคดีที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนตกเป็นจำเลย หรือเข้าเยี่ยมนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกควบคุมตัว ทั้งโดยเจ้าพนักงานของรัฐและที่บ้าน ตามความเหมาะสม

ส่งเสริมการเคารพต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

12. สหภาพยุโรปมีวัตถุประสงค์ในการโน้มน้าวใจประเทศต่างๆ ให้ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนในการเคารพสิทธิของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและคุ้มครองไม่ให้พวกเขาถูกทำร้ายและถูกคุกคามโดยหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐ ในการติดต่อกับประเทศต่างๆ นั้น สหภาพยุโรปอาจแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ประเทศต่างๆ จะต้องยึดมั่นและปฏิบัติตามบรรทัดฐานและมาตรฐานทางกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยวัตถุประสงค์รวมก็เพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสามารถดำเนินงานได้อย่างเสรี การประกาศเจตนารมณ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนของสหภาพ โดยจะเน้นถึงความสำคัญต่อการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน มาตรการเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ดังกล่าวอาจประกอบด้วย

- กรณีที่ประธานสหภาพยุโรป ผู้แทนระดับสูงด้านนโยบายต่างประเทศและความมั่นคง หรือผู้แทนพิเศษสหภาพยุโรปทางด้านสิทธิมนุษยชน และผู้แทนพิเศษของคณะกรรมาธิการยุโรปหรือประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป มีกำหนดไปเยือนประเทศต่างๆ หากมีความเหมาะสมก็ควรใช้โอกาสดังกล่าวเพื่อจัดการสนทนาแลกเปลี่ยนกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และปรึกษาหารือเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่พวกเขาประสบในพื้นที่ โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของวาระการทำงานในการไปเยือนประเทศนอกสหภาพยุโรป
- ในกระบวนการปรึกษาหารือทางการเมืองระหว่างสหภาพยุโรปกับประเทศต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานระดับภูมิภาคในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนนั้น หากเป็นไปได้ ให้กระบวนการดังกล่าวครอบคลุม

หัวข้อที่เกี่ยวกับสถานการณ์ซึ่งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนกำลังเผชิญอยู่ด้วย โดยสหภาพยุโรปจะเน้นย้ำความสำคัญของการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและการทำงานของพวกเข และหากจำเป็นก็ให้มีการหยิบยกกรณีที่เป็นข้อกังวลเกี่ยวกับสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนขึ้นมาเจรจา ในการเตรียมการปรึกษาหารือดังกล่าว สหภาพยุโรปจำเป็นต้องดำเนินการและประเมินสถานการณ์อย่างระมัดระวัง ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของสหภาพยุโรปต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนให้มากที่สุด

- คณะผู้แทนทางการทูตของสหภาพยุโรปทั้งหมด จะเน้นย้ำต่อประเทศที่ตนรับผิดชอบให้รำลึกถึงพันธกรณีของรัฐบาลในอันที่จะดำเนินการเพื่อคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกอยู่ในอันตรายให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ทำงานอย่างใกล้ชิดกับประเทศที่มีแนวคิดคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะประเทศที่เป็นสมาชิกของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ และสมาชิกใหญ่แห่งสหประชาชาติ
- ให้ข้อเสนอแนะต่อประเทศต่างๆ ตามความเหมาะสมภายใต้กรอบรายงานทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศของคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ หรือ Universal Periodic Review (UPR) เพื่อให้มีการจัดทำกฎหมายและแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับ "ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กรของสังคม ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างสากล" หรือที่เรียกกันสั้นๆ ว่า "ปฏิญญาสากลว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน"
- ส่งเสริมการสร้าง ความเข้มแข็งให้กับกลไกระดับภูมิภาคที่มีอยู่เพื่อคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เช่น กลไกประสานงานเกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนภายในสำนักงานสถาบันประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนขององค์กรว่าด้วยความมั่นคงและความร่วมมือในยุโรป กรรมาธิการด้านสิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป ผู้รายงานพิเศษว่าด้วยสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนประจำคณะกรรมาธิการด้านสิทธิมนุษยชนและสิทธิประชาชนแห่งแอฟริกา (African Commission on Human and Peoples' Rights) และหน่วยงานพิเศษว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชนภายใต้คณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชนแห่งทวีปอเมริกา (Inter-American Commission on Human Rights) และการพัฒนากลไกที่เหมาะสมในภูมิภาคที่ไม่มีกลไกดังกล่าว

การสนับสนุนกลไกพิเศษภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ รวมทั้งผู้รายงานพิเศษของสหประชาชาติว่าด้วยสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

13. สหภาพยุโรปตระหนักถึงความสำคัญของกลไกพิเศษภายใต้คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (ปัจเจกบุคคลและกลุ่มที่ทำงานภายใต้กลไกดังกล่าว ผู้รายงานพิเศษ ผู้แทนพิเศษ ผู้ชำนาญการอิสระ และคณะทำงานต่างๆ) ว่ามีความสำคัญต่อความพยายามในระดับสากลในการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เพราะหน่วยงานเหล่านี้มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง มีศักยภาพที่จะดำเนินงานและรายงานเกี่ยวกับการละเมิดต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั่วโลก และสามารถเข้าตรวจสอบสถานการณ์ในแต่ละประเทศได้ แม้ว่าผู้รายงานพิเศษว่าด้วยสถานการณ์ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ของสหประชาชาติจะมีบทบาทเป็นการเฉพาะในเรื่องดังกล่าว แต่กลไกพิเศษอื่นๆ ก็มีส่วนสำคัญในการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนด้วย การปฏิบัติหน้าที่ของสหภาพยุโรปเพื่อสนับสนุนกลไกพิเศษเหล่านี้อาจประกอบด้วย

- สนับสนุนให้รัฐเห็นการตอบรับคำขอมาเยือนประเทศภายใต้กลไกพิเศษขององค์การสหประชาชาติต่างๆ เป็นหลักการพื้นฐานที่สมควรปฏิบัติ
- คณะผู้แทนทางการทูตของสหภาพยุโรปควรพยายามดำเนินงานเพื่อส่งเสริมให้ชุมชนผู้ปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนและนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในพื้นที่ใช้ประโยชน์จากกลไกขององค์การสหประชาชาติในประเด็นต่างๆ โดยอาจรวมถึงการส่งเสริมให้หน่วยงานเหล่านี้ได้รู้จักและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับกลไกสหประชาชาติ และกลไกที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน
- เนื่องจากกลไกพิเศษเหล่านี้ไม่อาจปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของตนได้หากไม่มีทรัพยากรอย่างเพียงพอ ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปอาจจะให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอสำหรับการดำเนินงานโดยทั่วไปของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ด้านสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Office of the High Commissioner for Human Rights)

การสนับสนุนในเชิงปฏิบัติต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการดำเนินงานตามนโยบายด้านการพัฒนา

14. โครงการต่างๆ ของสหภาพยุโรปและประเทศสมาชิกที่มุ่งสนับสนุนการพัฒนากระบวนการทางประชาธิปไตยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันหลักต่างๆ ในระบอบประชาธิปไตยรวมทั้งเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศกำลังพัฒนา เช่น โครงการด้านประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนยุโรป (European Instrument for Democracy and Human Rights — EIDHR) เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามเชิงปฏิบัติในการให้ความช่วยเหลือแก่นักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยอาจประกอบด้วยโครงการร่วมมือทางด้านการพัฒนาระหว่างประเทศนั้นๆ กับประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป การสนับสนุนในเชิงปฏิบัติดังกล่าวอาจครอบคลุมถึง

- การสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและองค์กรพัฒนาเอกชนในการส่งเสริมและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนผ่านโครงการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรม การส่งเสริมความตระหนักในสังคม หรือการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างองค์กรพัฒนาเอกชน นักปกป้องสิทธิมนุษยชน และสถาบันด้านสิทธิมนุษยชนในระดับชาติต่างๆ
- ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถาบันหรือหน่วยงานในระดับชาติเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายใต้หลักการปารีส (Paris Principles) และสนับสนุนการทำงานของสถาบันหรือหน่วยงานดังกล่าว รวมถึงการปฏิบัติงานของผู้ตรวจราชการแผ่นดิน และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย
- สนับสนุนการสร้างเครือข่ายของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในระดับนานาชาติ รวมทั้งการประชุมของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั้งในและนอกสหภาพยุโรป

- พยายามสร้างหลักประกันให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรในการดำเนินงาน รวมทั้งด้านการเงินจากต่างประเทศ โดยจะต้องมีการแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับแหล่งทุนดังกล่าวและขั้นตอนในการสมัครขอทุน
- ดำเนินมาตรการเพื่อช่วยเหลือนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ตกอยู่ในอันตรายอย่างทันทีทันใด และหากมีความจำเป็นก็ให้พิจารณาออกวีซ่าและให้ที่พักพิงชั่วคราวในประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรป ตามความเหมาะสม

บทบาทของคณะทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป

(Council Working Parties)

15. โดยอำนาจหน้าที่แล้ว คณะทำงานด้านสิทธิมนุษยชนของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรปมีหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบการดำเนินงานตามแนวปฏิบัติต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนฉบับนี้ โดยการประสานงานและร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับคณะทำงานด้านอื่นๆ ของคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป การกิจดังกล่าวประกอบ ด้วย

- การส่งเสริมให้ประเด็นของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและการปฏิบัติของสหภาพยุโรปในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การทบทวนการดำเนินงานตามแนวปฏิบัติของสหภาพยุโรปต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
- พยายามอย่างต่อเนื่องเพื่อหาแนวทางความร่วมมือกับกลไกสหประชาชาติและกลไกระดับภูมิภาค และระดับสากลอื่นๆ ในการสนับสนุนนักปกป้องสิทธิมนุษยชน
- รายงานข้อมูลให้กับคณะมนตรีแห่งสหภาพยุโรป ผ่านคณะกรรมการการเมืองและความมั่นคง และ คณะกรรมการผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิกแห่งสหภาพยุโรป² โดยหากเป็นไปได้ให้รายงานเป็นประจำ ทุกปีว่ามีความคืบหน้าในการดำเนินงานตามแนวปฏิบัติต่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชนฉบับนี้อย่างไรบ้าง

² Committee of the Permanent Representatives of the Governments of the Member States to the European Union — COREPER

ภาคผนวก 1

ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กรของสังคม ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และเสริมภาพขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างสากล

สมาชิกใหญ่สหประชาชาติ

ยืนยัน ความสำคัญในการปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายและหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ ในการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงสำหรับทุกคนในทุกประเทศของโลก

ยืนยันด้วย ถึงความสำคัญของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนทั้งหลาย ว่าเป็นพื้นฐานของความพยายามระหว่างประเทศในการส่งเสริมให้มีการเคารพและปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐานอย่างเป็นสากล และให้ความสำคัญแก่ตราสารสิทธิมนุษยชนอื่นๆ ที่ได้รับการรับรองภายใต้ระบบสหประชาชาติและในระดับภูมิภาค

ย้ำว่า สมาชิกของประชาคมระหว่างประเทศทั้งปวงต้องดำเนินการโดยร่วมกันและแยกกัน ในการปฏิบัติตามพันธกรณีอย่างจริงจัง เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นให้เกิดการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคนโดยปราศจากการแบ่งแยกทั้งมวล รวมทั้งที่มีพื้นฐานจากเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรืออื่นใด ต้นกำเนิดแห่งชาติและสังคม ทรัพย์สิน สถานะการเกิดหรืออื่นใด และยืนยันถึงความสำคัญอย่างยิ่งในการให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อทำให้เกิดการปฏิบัติตามพันธกรณีตามกฎหมายให้เป็นจริง

ยอมรับ บทบาทความสำคัญของความร่วมมือระหว่างประเทศ ผลงานที่มีคุณค่าของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และสมาคมทั้งหลาย ที่ส่งผลให้เกิดการจัดการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงของประชาชาติและปัจเจกบุคคล รวมถึงการละเมิดอย่างเป็นระบบรุนแรงและกว้างขวาง เช่น การละเมิดอันเป็นผลมาจากการเหยียดผิว การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ ลัทธิล่าอาณานิคม การยึดครองหรือการครอบงำโดยต่างชาติ การรุกรานหรือคุกคามต่ออธิปไตยของชาติ เอกภาพของชาติหรือบูรณภาพของดินแดน และจากการปฏิเสธการยอมรับในสิทธิของประชาชาติในการกำหนดเจตจำนง รวมถึงสิทธิของประชาชนทุกคนในการมีอธิปไตยเหนือความมั่งคั่งและทรัพยากรธรรมชาติอย่างเต็มที่

ตระหนักถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศกับการได้รับสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐาน และระลึกว่าความไร้สันติภาพและความมั่นคงปลอดภัยไม่สามารถเป็นข้ออ้างในการละเมิดได้

ย่ำว่า สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงเป็นสากล ไม่สามารถแบ่งแยกได้ ขึ้นต่อกัน เกี่ยวเนื่อง สัมพันธ์กันและควรได้รับการส่งเสริมและนำไปปฏิบัติด้วยความยุติธรรมและเป็นธรรม โดยปราศจากความอคติในการปฏิบัติเฉพาะประเภทของสิทธิและเสรีภาพเหล่านั้น

ย่ำว่า ความรับผิดชอบและหน้าที่เบื้องต้นในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานเป็นของรัฐ

ตระหนักถึง สิทธิและความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และสมาคมทั้งหลายในการส่งเสริม ความเคารพและก่อให้เกิดความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

จึงประกาศว่า

ข้อ 1

บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ที่จะส่งเสริมและต่อสู้เพื่อให้เกิดการคุ้มครอง และตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

ข้อ 2

1. รัฐแต่ละรัฐมีความรับผิดชอบและหน้าที่เบื้องต้นที่จะคุ้มครอง ส่งเสริมและนำสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ อาทิ โดยการดำเนินขั้นตอนต่างๆ ที่อาจจำเป็นต่อการสร้างสภาพที่เหมาะสมในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และอื่นๆ รวมถึงการประกันทางกฎหมายที่จำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่า ทุกคนที่อยู่ภายใต้อำนาจรัฐโดยลำพังและโดยร่วมกับผู้อื่น ได้รับสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในทางปฏิบัติจริง
2. รัฐแต่ละรัฐต้องดำเนินขั้นตอนด้านนิติบัญญัติ การบริหาร และอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่า สิทธิและเสรีภาพทั้งหลายแห่งปฏิญานี้ได้รับการประกันอย่างเป็นผล

ข้อ 3

กฎหมายภายในประเทศที่สอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติและพันธกรณีระหว่างประเทศอื่นๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ถือเป็นกรอบกระบวนการยุติธรรมที่จะให้มีการปฏิบัติ และใช้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบสำหรับการดำเนินกิจกรรมทั้งปวงที่ควรปฏิบัติตามปฏิญานฉบับนี้ เพื่อการส่งเสริม คุ้มครอง และได้รับสิทธิและเสรีภาพเหล่านี้

ข้อ 4

ข้อความใดในปฏิญญานี้จะต้องไม่นำไปตีความในทางที่เสื่อมเสียหรือขัดแย้งกับวัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ หรือจำกัด หรือลดทอนจากบทบัญญัติของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ตราสารระหว่างประเทศ และคำมั่นสัญญาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้

ข้อ 5

ด้วยจุดประสงค์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน บุคคลทุกคนมีสิทธิโดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ในระดับประเทศและระหว่างประเทศในการ

- (ก) พบหรือชุมนุมกันอย่างสันติ
- (ข) ก่อตั้ง ร่วม หรือมีส่วนร่วมในองค์การเอกชน สมาคมหรือกลุ่มทั้งหลาย
- (ค) ติดต่อสื่อสารกับองค์การเอกชน หรือองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ 6

บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่นในการ

- (ก) รับรู้ เสาะหา ได้มา ได้รับ และครอบครองข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ทั้งปวง รวมทั้ง การเข้าถึงข้อมูลว่าสิทธิและเสรีภาพเหล่านั้นจะทำให้มีผลในทางกฎหมาย การศาล และการบริหารภายในประเทศได้อย่างไร
- (ข) จัดพิมพ์ แจ้าง หรือเผยแพร่ ความคิดเห็น ข้อมูล หรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงได้อย่างเสรี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในตราสารด้านสิทธิมนุษยชนหรือตราสารระหว่างประเทศอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (ค) เรียนรู้ อภิปราย ก่อตั้ง หรือมีความคิดเห็นในการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งปวงในด้านกฎหมายและปฏิบัติตามด้วยวิธีการดังกล่าวหรือวิธีอื่นที่เหมาะสม เพื่อให้สาธารณชนมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้

ข้อ 7

บุคคลทุกคน โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น มีสิทธิที่จะพัฒนา และอภิปรายแนวคิดใหม่ด้านสิทธิมนุษยชน หลักการ และการรณรงค์ให้เกิดการยอมรับ

ข้อ 8

1. บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าถึงอย่างมีประสิทธิภาพโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ ในการมีส่วนร่วมกับรัฐบาลของตน และการดำเนินงานสาธารณะ
2. ทั้งนี้ รวมถึงสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ในการยื่นข้อวิจารณ์ต่อองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐบาล เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานสาธารณะ รวมทั้งการชี้ให้เห็นถึงเรื่องใดก็ตามของการดำเนินการที่อาจขัดขวางหรือหยุดยั้งการส่งเสริม คุ้มครอง และการบรรลุถึงสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

ข้อ 9

1. ในการใช้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามที่อ้างถึงในปฏิญานี้ บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ที่จะได้รับประโยชน์จากการเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับการคุ้มครองเมื่อมีการละเมิดสิทธิเหล่านั้น
2. เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว บุคคลทุกคนที่เห็นว่าสิทธิหรือเสรีภาพของตนถูกละเมิด ย่อมมีสิทธิ ไม่ว่าด้วยตนเองหรือผ่านทางผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายที่จะร้องเรียน และให้มีการนำเรื่องร้องเรียนสู่การพิจารณาโดยพลันอย่างเปิดเผย โดยคณะตุลาการหรือหน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวข้อง ที่เป็นอิสระและเป็นกลาง และให้มีการตัดสินใจตามที่กฎหมายบัญญัติในการแก้ไขการละเมิด รวมทั้งค่าชดเชย หากเกิดการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพบุคคลนั้น รวมทั้งการบังคับการให้เป็นไปตามคำตัดสินและเงินชดเชยในขั้นสุดท้ายโดยมิชักช้า
3. เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ในการ
 - (ก) ร้องเรียนนโยบายหรือการกระทำของเจ้าหน้าที่เฉพาะรายและของหน่วยงานของรัฐบาล ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยการยื่นคำร้องหรือวิธีการอื่นที่เหมาะสมไปยังองค์กรที่มีอำนาจด้านตุลาการ บริหาร หรือนิติบัญญัติภายในประเทศ หรือองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องอื่นตามที่ระบุตามกฎหมายของรัฐบาลนั้นระบุที่จะตัดสินคำร้องเรียนได้โดยมิชักช้า
 - (ข) เข้าร่วมกระบวนการรับฟัง พิจารณา และได้สวนสาธารณะเพื่อให้ได้ความเห็นที่จะสร้างมติในการปฏิบัติตามกฎหมายภายในประเทศ และพันธกรณีค้ำประกันสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
 - (ค) เสนอและให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายอย่างมีคุณภาพของวิชาชีพ หรือคำแนะนำ และความช่วยเหลืออื่นใดที่เกี่ยวข้องในการพิทักษ์สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
4. เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน และเพื่อให้เป็นไปตามตราสารและกระบวนการระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่นที่จะเข้าถึงและสื่อสารโดยไม่ถูกกีดกันกับหน่วยงานระหว่างประเทศทั่วไปหรือมีหน้าที่เฉพาะในการรับพิจารณาคำร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน
5. รัฐควรดำเนินการสอบสวนโดยฉับพลันอย่างเป็นกลาง หรือประกันว่าจะมีการสืบสวนเมื่อมีเหตุที่น่าเชื่อถือได้ว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในดินแดนที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐบาลนั้น

ข้อ 10

บุคคลจะต้องไม่เข้าร่วมโดยการกระทำหรือเพิกเฉยไม่กระทำเมื่อจำเป็น ที่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และบุคคลจะต้องไม่ถูกลงโทษหรือได้รับการปฏิบัติเยี่ยงประณามใดๆ ในการปฏิเสธการกระทำดังกล่าว

ข้อ 11

บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมาย บุคคลทุกคนที่โดยอาชีพของบุคคลนั้นอาจมีผลกระทบต่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลอื่นแล้ว ควรเคารพสิทธิและเสรีภาพเหล่านั้น และปฏิบัติตามมาตรฐานในประเทศและระหว่างประเทศเกี่ยวกับหลักปฏิบัติหรือจริยธรรมของอาชีพและวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 12

1. บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยสันติ เพื่อต่อต้านการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
2. รัฐต้องดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อประกันให้มีการคุ้มครองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก่บุคคลทุกคน โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น จากความรุนแรง การข่มขู่ การตอบโต้ การเลือกปฏิบัติที่เป็นการปฏิบัติโดยพหุนัยหรือนินัย การกดขี่ หรือการปฏิบัติโดยพลการอื่นใด ที่เป็นผลจากการที่บุคคลนั้นได้ใช้สิทธิอย่างชอบธรรมตามที่อ้างถึงในปฏิญญานี้
3. เกี่ยวกับเรื่องนี้ บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ในการได้รับการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพตามกฎหมายภายในประเทศ ในการที่จะได้ตอบหรือคัดค้านอย่างสันติต่อกิจกรรมและการกระทำใด รวมถึงการละเลย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐ ซึ่งส่งผลให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับการใช้ความรุนแรงที่เกิดจากกลุ่มบุคคลหรือปัจเจกบุคคลอื่น ที่มีผลกระทบต่อการอุปโภคสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

ข้อ 13

บุคคลทุกคนมีสิทธิ โดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ในการหว่านล้อม ได้รับ และใช้ทรัพยากรทั้งหลาย เพื่อจุดประสงค์ในการส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานโดยสันติวิธี ตามบทบัญญัติข้อ 3 แห่งปฏิญญานี้

ข้อ 14

1. รัฐมีความรับผิดชอบในการดำเนินมาตรการด้านนิติบัญญัติ ตุลาการ และบริหาร หรืออื่นๆ ที่เหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมความเข้าใจของทุกคนภายใต้อำนาจของรัฐ ถึงสิทธิด้านพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
2. มาตรการดังกล่าว รวมถึง
 - (ก) จัดพิมพ์ และจัดให้มีการกฎหมายและระเบียบภายในและที่เกี่ยวข้องกับตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง

(ข) การเข้าถึงอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกันถึงเอกสารระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน รวมทั้งรายงานตามช่วงเวลาต่อรัฐคณะกรรมการประจำสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่รัฐนั้นเป็นภาคี เช่นเดียวกับบันทึกสรุปการหารือและรายงานอย่างเป็นทางการขององค์กรนั้นๆ

3. รัฐต้องประกันและสนับสนุนการก่อตั้งและพัฒนางานองค์กรอิสระแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐานในทุกดินแดนภายใต้เขตอำนาจรัฐตามความเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือสถาบันแห่งชาติในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

ข้อ 15

รัฐมีความรับผิดชอบในการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการสอนสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐานในการศึกษาทุกระดับชั้น และประกันว่าผู้รับผิดชอบทั้งปวงในการฝึกอบรมทนายความ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย บุคลากรในกองทัพ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้รวมเรื่องการสอนสิทธิมนุษยชนไว้ในหลักสูตรการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม

ข้อ 16

ปัจเจกบุคคล องค์กรเอกชน และสถาบันที่เกี่ยวข้อง มีบทบาทที่สำคัญในการช่วยให้สาธารณชนได้ตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐาน โดยผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่น การศึกษา

การฝึกอบรม การวิจัยในสาขาที่จะช่วยให้เกิดความเข้มแข็งในการสร้างความเข้าใจ ขันติธรรม สันติภาพ และมีมิตรภาพระหว่างชาติ และระหว่างกลุ่มเชื้อชาติและศาสนาทั้งปวง โดยคำนึงถึงภูมิหลังของสังคมและชุมชนที่หลากหลายในการทำกิจกรรมต่างๆ

ข้อ 17

ในการใช้สิทธิและเสรีภาพที่บัญญัติไว้ในปฏิญญานี้ บุคคลทุกคนไม่ว่าจะดำเนินการโดยลำพังหรือโดยร่วมกับผู้อื่น ต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดที่สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและกำหนดไว้ในกฎหมายเท่านั้น เพื่อจุดประสงค์ในการให้เกิดการตระหนักและเคารพอย่างเหมาะสมในสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่เป็นธรรมในด้านศีลธรรมความสงบเรียบร้อยของสาธารณะ และสวัสดิการทั่วไปของสังคมประชาธิปไตยเท่านั้น

ข้อ 18

1. บุคคลทุกคนมีหน้าที่ต่อและภายในชุมชนที่บุคคลนั้นสามารถพัฒนาบุคลิกภาพได้อย่างเสรีและเป็นอิสระได้เท่านั้น

2. บัณฑิตบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบัน และองค์กรเอกชน มีบทบาทที่สำคัญและความรับผิดชอบที่จะปกป้องประชาธิปไตย ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานและช่วยให้เกิดการส่งเสริม และความก้าวหน้าของสังคม สถาบันและกระบวนการที่เป็นประชาธิปไตย
3. บัณฑิตบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบัน และองค์กรเอกชน มีบทบาทที่สำคัญและความรับผิดชอบเช่นกันในการช่วยให้เกิดการส่งเสริมสิทธิของทุกคนตามความเหมาะสม ที่จะมีระเบียบสังคมและระเบียบระหว่างประเทศที่สิทธิและเสรีภาพบัญญัติไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและตราสารสิทธิมนุษยชนอื่น ได้รับการเคารพอย่างเต็มที่

ข้อ 19

ข้อความในปฏิญญานี้จะนำไปตีความในทำนองให้บัณฑิตบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กรของสังคมใดหรือรัฐใดที่มีสิทธิในกิจกรรมหรือการกระทำใดที่จุดมุ่งหมายในการทำลายสิทธิและเสรีภาพที่กล่าวถึงในปฏิญญานี้มิได้

ข้อ 20

ข้อความในปฏิญญานี้จะนำไปตีความเพื่อยอมให้รัฐทั้งหลายสนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมของบัณฑิตบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบัน หรือองค์กรเอกชนในทางที่ขัดกับบทบัญญัติของกฎบัตรสหประชาชาติมิได้

ภาคผนวก 2

กฎบัตรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

- ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights)
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางพลเรือนและการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights)
- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights)
- อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment)
- อนุสัญญาสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child)
- อนุสัญญาว่าด้วยการกำจัดเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง (Convention on the Elimination of Discrimination Against Women)
- อนุสัญญาว่าด้วยการกำจัดเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination)
- อนุสัญญายุโรปว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พิธีสารและหลักกฎหมายที่ถือคำพิพากษาเป็นบรรทัดฐานของศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรป (European Convention on Human Rights, its protocols and the relevant case law of the European Court of Human Rights)
- ธรรมนูญด้านสังคมแห่งยุโรป/ธรรมนูญด้านสังคมแห่งยุโรปฉบับปรับปรุงใหม่ (European Social Charter/Revised European Social Charter)
- ธรรมนูญแอฟริกาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและประชาชน (African Charter for Human and Peoples' Rights)
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งอเมริกา (American Convention on Human Rights)
- อนุสัญญาเจนีวาว่าด้วยการคุ้มครองเหยื่อจากสงครามและพิธีสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหลักเกณฑ์ตามจารีตประเพณีของกฎหมายมนุษยธรรมที่นำมาใช้ในระหว่างการขัดกันด้วยอาวุธ (Geneva Conventions on the Protection of Victims of War and its Protocols as well as customary rules of humanitarian law applicable in armed conflict)
- อนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัยปี 1951 และพิธีสารปี 1967 (The 1951 Convention regarding the Status of Refugees and its 1967 Protocol)
- ธรรมนูญกรุงโรมว่าด้วยศาลอาญาระหว่างประเทศ (Rome Statute of the International Criminal Court)
- ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของบุคคล กลุ่ม และหน่วยทางสังคมเพื่อส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานอันเป็นที่ยอมรับในทางสากล (Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights and Fundamental Freedoms)

PREFACE

Safeguarding human rights is essential to what the European Union (EU) *is*, and it is central to what the European Union *does*.

On 28 February 2019, I was appointed EU Special Representative for Human Rights by Council Decision. And, as EUSR, I continue to build on the work of my predecessor towards the implementation

of the Union's essential policy on human rights, promoting compliance with international humanitarian law, international criminal justice and the implementation of the Council Decision on the International Criminal Court. I will strive to increase policy coherence and further strengthen the European voice on human rights.

The Treaty on European Union, the agreement that unites our 27 Member States, says in its second article: 'The Union is founded on the values of respect for human dignity, freedom, democracy, equality, the rule of law and respect for human rights, including the rights of persons belonging to minorities.' All 27 member countries of the EU have to abide by these principles at all times, and all countries aspiring to become members of the EU must adopt them before they can be admitted.

Our foundational treaty is equally clear on the relationship between this commitment to human rights and the EU's external policy: 'The Union's action on the international scene shall be guided by the principles which have inspired its own creation, development and enlargement, and which it seeks to advance in the wider world: democracy, the rule of law, the universality and indivisibility of human rights and fundamental freedoms, respect for human dignity, the principles of equality and solidarity, and respect for the principles of the United Nations Charter and international law.'

To take on concrete meaning and to make a real difference in people's daily lives, such explicit commitments in words need to be matched by actions, and the EU uses a wide range of tools to promote respect for human rights. These include government-to-government political dialogue and bilateral cooperation. Another tool is the funding we make available through specific development programmes for the human rights work of civil society. In Thailand, this work has focused on such themes as helping protect small farmers' land rights and on safeguarding the rights of ethnic minorities, on protecting stateless people and ensuring freedom of expression.

The protection of human rights defenders is another crucial component of our human rights work. There are individuals and organisations that promote and protect universally-recognised human rights and fundamental freedoms, including civil and political as well as economic, social and cultural rights. In defending such rights through peaceful advocacy and mobilisation, they sometimes find themselves at risk. The European Union Guidelines on Human Rights Defenders explain how the EU can better support and protect their work. They provide practical approaches for effective exchange and cooperation between EU diplomatic missions, governments, human rights defenders and civil society.

This is already the third edition of the European Union Guidelines on Human Rights Defenders that we have published in Thai and English. Over the years, we have developed a wide network of contacts with human rights defenders across Thailand and across specific themes. We have regular consultations with them and we are proud of the excellent cooperation that we have achieved in the past. This document will underpin the cooperation between Thai human rights defenders and the European Union, so that we may continue to advance people's rights and freedoms in the future.

Eamon Gilmore

EU Special Representative for Human Rights

INTRODUCTION

This is the third edition of the European Union Guidelines on Human Rights Defenders to be published in both Thai and English language. As pointed out by EU Special Representative for Human Rights Eamon Gilmore, this document will continue to underpin the cooperation between Thai human rights defenders and the European Union, building on our good contacts regarding the promotion of human rights and fundamental freedoms.

The protection of human rights defenders is a crucial component of the EU's human rights work in third countries. The European Union Guidelines on Human Rights Defenders lay out specific steps the EU may take to better support and protect the work of organisations and individuals that often place themselves at risk trying to promote and protect the rights of others.

The timing of this publication coincides with what is arguably the biggest global health crisis of our times. As of 30 August 2020, the COVID-19 pandemic has claimed almost 850,000 lives worldwide, with more than 25 million cases confirmed. The pandemic will have profound consequences in the short, medium and long terms – from immediate health and humanitarian challenges to more profound structural socio-economic change. While some of these consequences are yet to be fully understood, the situation has clearly exposed the vulnerability of the least protected and most disadvantaged groups of society. Restrictive measures imposed in some countries during the COVID-19 lockdown have also disproportionately affected the rights, livelihoods and freedoms of the most vulnerable people. This makes the work of human rights defenders all the more important.

In Thailand, we have been pleased to see that a framework for the protection of human rights defenders has been established in the Kingdom's first National Action Plan on Business and Human Rights – an all-important document placing Thailand in a leading position in Asia. The Ministry of Justice, in particular its Rights and Liberties Protection Department, is making great efforts to formulate the national guidelines for protecting human rights defenders. The EU will be delighted to provide all the support we can to help the Thai government in this process.

Safeguarding human rights is essential to what the EU is and does. Enhancing protection of those who safeguard the rights of others will also be central to our engagement with a broad range of stakeholders in Thailand.

Pirkka Tapiola

Ambassador of the European Union to Thailand

Ensuring Protection - European Union Guidelines on Human Rights Defenders

I. PURPOSE

1. Support for human rights defenders is already a long established element of the European Union's human rights external relations policy. The purpose of these Guidelines is to provide practical suggestions for enhancing EU action in relation to this issue. The Guidelines can be used in contacts with third countries at all levels as well as in multilateral human rights fora, in order to support and strengthen ongoing efforts by the Union to promote and encourage respect for the right to defend human rights. The Guidelines also provide for interventions by the Union for human rights defenders at risk and suggest practical means of supporting and assisting human rights defenders.

An important element of the Guidelines is support for the Special Procedures of the UN Human Rights Council, including the UN Special Rapporteur on Human Rights Defenders and appropriate regional mechanisms to protect human rights defenders. The Guidelines will assist EU Missions (Embassies and Consulates of EU Member States and European Union Delegations) in their approach to human rights defenders. While the primary purpose of the Guidelines is to address specific concerns regarding human rights defenders, they also contribute to reinforcing the EU's human rights policy in general.

II. DEFINITION

2. The definition of human rights defenders, for the purpose of these Guidelines, draws upon operative paragraph 1 of the UN Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognised Human Rights and Fundamental Freedoms (see Annex I), which states that "Everyone has the right, individually and in association with others, to promote and to strive for the protection and realisation of human rights and fundamental freedoms at the national and international levels".
3. Human rights defenders are those individuals, groups and organs of society that promote and protect universally recognised human rights and fundamental freedoms. Human rights defenders seek the promotion and protection of civil and political rights as well as the promotion, protection and realisation of economic, social and cultural rights. Human rights defenders also promote and protect the rights of

members of groups such as indigenous communities. The definition does not include those individuals or groups who commit or propagate violence.

III. INTRODUCTION

4. The EU supports the principles contained in the Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognised Human Rights and Fundamental Freedoms. Although the primary responsibility for the promotion and protection of human rights lies with States, the EU recognises that individuals, groups and organs of society all play important parts in furthering the cause of human rights. The activities of human rights defenders include:
 - documenting violations;
 - seeking remedies for victims of such violations through the provision of legal, psychological, medical or other support;
 - combating cultures of impunity which serve to cloak systematic and repeated breaches of human rights and fundamental freedoms; and
 - mainstreaming human rights culture and information on human rights defenders at national, regional and international level.
5. The work of human rights defenders often involves criticism of government policies and actions. However, governments should not see this as a negative. The principle of allowing room for independence of mind and free debate on a government's policies and actions is fundamental, and is a tried and tested way of establishing a better level of protection of human rights. Human rights defenders can assist governments in promoting and protecting human rights. As part of consultation processes they can play a key role in helping to draft appropriate legislation, and in helping to draw up national plans and strategies on human rights. This role too should be recognised and supported.
6. The EU acknowledges that the activities of human rights defenders have over the years become more widely recognised. They have increasingly come to ensure greater protection for the victims of violations. However, this progress has been achieved at a high price: the defenders themselves have increasingly become targets of attacks and their rights are violated in many countries. The EU believes it is important to ensure the safety of human rights defenders and protect their rights. In this regard it is important to apply a gender perspective when approaching the issue of human rights defenders.

IV. OPERATIONAL GUIDELINES

7. The operational part of these Guidelines is meant to identify ways and means of effectively working towards the promotion and protection of human rights defenders, within the context of the Common Foreign and Security Policy.

Monitoring, reporting and assessment

8. EU Heads of Mission are already requested to provide periodic reports on the human rights situation in their countries of accreditation. The Council Working Party on Human Rights (COHOM) has approved the outline of fact sheets to facilitate this task. In line with these fact sheets Missions should address the situation of human rights defenders in their reporting, noting in particular the occurrence of any threats or attacks against human rights defenders. In this context HoMs should be aware that the institutional framework can have a major impact on the ability of human rights defenders to undertake their work in safety. Issues such as legislative, judicial, administrative or other appropriate measures, undertaken by States to protect persons against any violence, threats, retaliation, de facto or de jure adverse discrimination, pressure or any other arbitrary action as a consequence of their legitimate exercise of any of the rights referred to in the UN Declaration on Human Rights Defenders are all relevant in this regard.
9. The EU Heads of Mission are requested to deal with the situation of human rights defenders at meetings of local working groups on human rights. Where it is called for, HoMs should make recommendations to COHOM for possible EU actions, including condemnation of threats and attacks against human rights defenders, as well as for demarches and public statements where human rights defenders are at immediate or serious risk. HoMs may decide to conduct an urgent local action to support human rights defenders who are at immediate or serious risk, and to report on their action to COHOM and other relevant working parties with recommendations concerning the scope for following up the European action. HoMs should also report on the effectiveness of EU action in their reports. Furthermore, Missions should pay particular attention to the specific risks faced by women human rights defenders.
10. The HoM reports and other relevant information, such as reports and recommendations from the Special Rapporteur on Human Rights Defenders, other UN Special Rapporteurs and Treaty bodies and the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe as well as non-governmental organisations, will enable COHOM and other relevant working parties to identify situations where EU action

is called for and decide on the action to be taken or, where appropriate, make recommendations for such action to PSC¹/Council.

Role of EU Missions in supporting and protecting human rights defenders

11. In many third countries, EU Missions (Embassies of EU Member States and EU Delegations) are the primary interface between the Union and its Member States and human rights defenders on the ground. They therefore have an important role to play in putting into practice the EU's policy towards human rights defenders. EU Missions should therefore seek to adopt a proactive policy towards human rights defenders. They should at the same time be aware that in certain cases EU action could lead to threats or attacks against human rights defenders. They should therefore, where appropriate, consult with human rights defenders in relation to actions which might be contemplated. If action is taken on behalf of the EU, EU Missions should provide feedback to human rights defenders and/or their families. Measures that EU Missions could take include:

- preparing local strategies for the implementation of these guidelines, with particular attention to women human rights defenders. EU Missions will bear in mind that these Guidelines cover human rights defenders who promote and protect human rights, whether civil, cultural, economic, political or social. EU Missions should involve human rights defenders and their organisations in the drafting and monitoring of local strategies;
- organising at least once a year a meeting of human rights defenders and diplomats to discuss topics such as the local human rights situation, EU policy in this field, and application of the local strategy for implementing the EU Guidelines on human rights defenders;
- coordinating closely and sharing information on human rights defenders, including those at risk;
- maintaining suitable contacts with human rights defenders, including receiving them in Missions and visiting their areas of work; consideration could be given to appointing specific liaison officers, where necessary on a burden-sharing basis, for this purpose;
- providing, as and where appropriate, visible recognition to human rights defenders and their work, through the appropriate use of the media – including the internet and new information and communication technologies – publicity, visits or invitations for such purposes as presenting prizes they have obtained;
- where appropriate, visiting human rights defenders in custody or under house arrest and attending their trials as observers.

¹ Political and Security Committee

Promoting respect for human rights defenders in relations with third countries and in multilateral fora

12. The EU's objective is to influence third countries to carry out their obligations to respect the rights of human rights defenders and to protect them from attacks and threats from non-State actors. In its contacts with third countries, the EU will, when deemed necessary, express the need for all countries to adhere to and comply with the relevant international norms and standards, in particular the UN Declaration. The overall objective should be to bring about an environment where human rights defenders can operate freely. The EU will make its objectives known as an integral part of its human rights policy and will stress the importance it attaches to the protection of human rights defenders. Actions in support of these objectives will include the following:

- where the Presidency or the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy or the EU Special Representative for Human Rights or EU Special Representatives and Envoys or representatives of the Member States or the European Commission are visiting third countries, they will, where appropriate, include meetings with human rights defenders during which individual cases and the issues raised by the work of human rights defenders are addressed, as an integral part of their visits;
- the human rights component of political dialogues between the EU and third countries and regional organisations, will, where relevant, include the situation of human rights defenders. The EU will underline its support for human rights defenders and their work, and raise individual cases of concern whenever necessary. The EU will be careful to involve human rights defenders, under the most appropriate arrangements, in the preparation, follow-up and assessment of the dialogue in accordance with the EU Guidelines on human rights dialogues;
- EU Heads of Missions and EU Embassies will remind third countries' authorities of their obligation to implement effective measures to protect human rights defenders who are or could be in danger;
- working closely with other like-minded countries notably in the UN Human Rights Council and the UN General Assembly;
- recommending, where appropriate, to countries when they are under the Universal Periodic Review of the Human Rights Council that they bring their legislation and practices into line with the UN Declaration on Human Rights Defenders;
- promoting the strengthening of existing regional mechanisms for the protection of human rights defenders, such as the focal point on human rights defenders and

national human rights institutions of the OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights, the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe, the Special Rapporteur on Human Rights Defenders of the African Commission on Human and Peoples' Rights and the special Human Rights Defenders Unit within the Inter-American Commission on Human Rights, and the creation of appropriate mechanisms in regions where they do not exist.

Support for Special Procedures of the UN Human Rights Council, including the Special Rapporteur on Human Rights Defenders

13. The EU recognises that the Special Procedures of the UN Human Rights Council (and the individuals and groups carrying them out: Special Rapporteurs, Special Representatives, Independent Experts and Working Groups) are vital to international efforts to protect human rights defenders because of their independence and impartiality and their ability to act and speak out on violations against human rights defenders worldwide and undertake country visits. While the Special Rapporteur on Human Rights Defenders has a particular role in this regard, the mandates of other Special Procedures are also of relevance to human rights defenders. The EU's actions in support of the Special Procedures will include:

- encouraging States to accept as a matter of principle requests for country visits under UN Special Procedures;
- promoting, via EU Missions, the use of UN thematic mechanisms by local human rights communities and human rights defenders including, but not limited to, facilitating the establishment of contacts with, and exchange information between, thematic mechanisms and human rights defenders;
- since the Special Procedures mandates cannot be carried out in the absence of adequate resources, EU Member States will support the allocation of sufficient funds from the general budget to the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights.

Practical supports for human rights defenders including through development policy

14. Programmes of the European Union and Member States aimed at assisting in the development of democratic processes and institutions, and the promotion and protection of human rights in developing countries – such as the European Instrument for Democracy and Human Rights – are among a wide range of practical supports for assisting human rights defenders. These can include but are not necessarily

limited to the development cooperation programmes of Member States. Practical supports can include the following:

- supporting human rights defenders, as well as NGOs that promote and protect human rights defenders' activities, through such activities as capacity building and public awareness campaigns, and facilitating cooperation between NGOs, human rights defenders and national human rights institutions;
- encouraging and supporting the establishment, and work, of national bodies for the promotion and protection of human rights, established in accordance with the Paris Principles, including, National Human Rights Institutions, Ombudsman's Offices and Human Rights Commissions;
- assisting in the establishment of networks of human rights defenders at international level, including by facilitating meetings of human rights defenders both within and outside the EU;
- seeking to ensure that human rights defenders in third countries can access resources, including financial resources, from abroad and that they can be informed of the availability of those resources and of the means of requesting them;
- ensuring that human rights education programmes promote, inter alia, the UN Declaration on Human Rights Defenders;
- providing measures for swift assistance and protection to human rights defenders in danger in third countries, such as, where appropriate, issuing emergency visas and facilitating temporary shelter in the EU Member States.

Role of Council Working Parties

15. In accordance with its mandate COHOM will keep under review the implementation and follow-up to the Guidelines on Human Rights Defenders in close coordination and cooperation with other relevant Council Working Parties. This will include:

- promoting the integration of the issue of human rights defenders into relevant EU policies and actions;
- undertaking reviews of the implementation of these Guidelines at appropriate intervals;
- continuing to examine, as appropriate, further ways of cooperating with UN and other international and regional mechanisms in support of human rights defenders;
- reporting to the Council, via PSC and COREPER², as appropriate on an annual basis, on progress made towards implementing the Guidelines.

² Committee of the Permanent Representatives of the Governments of the Member States to the European Union

Annex I

Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights and Fundamental Freedoms

The General Assembly,

Reaffirming the importance of the observance of the purposes and principles of the Charter of the United Nations for the promotion and protection of all human rights and fundamental freedoms for all persons in all countries of the world,

Reaffirming also the importance of the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenants on Human Rights as basic elements of international efforts to promote universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms and the importance of other human rights instruments adopted within the United Nations system, as well as those at the regional level,

Stressing that all members of the international community shall fulfil, jointly and separately, their solemn obligation to promote and encourage respect for human rights and fundamental freedoms for all without distinction of any kind, including distinctions based on race, colour, sex, language, religion, political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status, and reaffirming the particular importance of achieving international cooperation to fulfil this obligation according to the Charter,

Acknowledging the important role of international cooperation for, and the valuable work of individuals, groups and associations in contributing to, the effective elimination of all violations of human rights and fundamental freedoms of peoples and individuals, including in relation to mass, flagrant or systematic violations such as those resulting from apartheid, all forms of racial discrimination, colonialism, foreign domination or occupation, aggression or threats to national sovereignty, national unity or territorial integrity and from the refusal to recognize the right of peoples to self-determination and the right of every people to exercise full sovereignty over its wealth and natural resources,

Recognizing the relationship between international peace and security and the enjoyment of human rights and fundamental freedoms, and mindful that the absence of international peace and security does not excuse non-compliance,

Reiterating that all human rights and fundamental freedoms are universal, indivisible, interdependent and interrelated and should be promoted and implemented in a fair and equitable manner, without prejudice to the implementation of each of those rights and freedoms,

Stressing that the prime responsibility and duty to promote and protect human rights and fundamental freedoms lie with the State,

Recognizing the right and the responsibility of individuals, groups and associations to promote respect for and foster knowledge of human rights and fundamental freedoms at the national and international levels,

Declares:

Article 1

Everyone has the right, individually and in association with others, to promote and to strive for the protection and realization of human rights and fundamental freedoms at the national and international levels.

Article 2

1. Each State has a prime responsibility and duty to protect, promote and implement all human rights and fundamental freedoms, inter alia, by adopting such steps as may be necessary to create all conditions necessary in the social, economic, political and other fields, as well as the legal guarantees required to ensure that all persons under its jurisdiction, individually and in association with others, are able to enjoy all those rights and freedoms in practice.
2. Each State shall adopt such legislative, administrative and other steps as may be necessary to ensure that the rights and freedoms referred to in the present Declaration are effectively guaranteed.

Article 3

Domestic law consistent with the Charter of the United Nations and other international obligations of the State in the field of human rights and fundamental freedoms is the juridical framework within which human rights and fundamental freedoms should be implemented and enjoyed and within which all activities referred to in the present Declaration for the promotion, protection and effective realization of those rights and freedoms should be conducted.

Article 4

Nothing in the present Declaration shall be construed as impairing or contradicting the purposes and principles of the Charter of the United Nations or as restricting or derogating from the provisions of the Universal Declaration of Human Rights, the International Covenants on Human Rights and other international instruments and commitments applicable in this field.

Article 5

For the purpose of promoting and protecting human rights and fundamental freedoms, everyone has the right, individually and in association with others, at the national and international levels:

- (a) To meet or assemble peacefully;
- (b) To form, join and participate in non-governmental organizations, associations or groups;
- (c) To communicate with non-governmental or intergovernmental organizations.

Article 6

Everyone has the right, individually and in association with others:

- (a) To know, seek, obtain, receive and hold information about all human rights and fundamental freedoms, including having access to information as to how those rights and freedoms are given effect in domestic legislative, judicial or administrative systems;
- (b) As provided for in human rights and other applicable international instruments, freely to publish, impart or disseminate to others views, information and knowledge on all human rights and fundamental freedoms;
- (c) To study, discuss, form and hold opinions on the observance, both in law and in practice, of all human rights and fundamental freedoms and, through these and other appropriate means, to draw public attention to those matters.

Article 7

Everyone has the right, individually and in association with others, to develop and discuss new human rights ideas and principles and to advocate their acceptance.

Article 8

1. Everyone has the right, individually and in association with others, to have effective access, on a non-discriminatory basis, to participation in the government of his or her country and in the conduct of public affairs.

2. This includes, inter alia, the right, individually and in association with others, to submit to governmental bodies and agencies and organizations concerned with public affairs criticism and proposals for improving their functioning and to draw attention to any aspect of their work that may hinder or impede the promotion, protection and realization of human rights and fundamental freedoms.

Article 9

1. In the exercise of human rights and fundamental freedoms, including the promotion and protection of human rights as referred to in the present Declaration, everyone has the right, individually and in association with others, to benefit from an effective remedy and to be protected in the event of the violation of those rights.
2. To this end, everyone whose rights or freedoms are allegedly violated has the right, either in person or through legally authorized representation, to complain to and have that complaint promptly reviewed in a public hearing before an independent, impartial and competent judicial or other authority established by law and to obtain from such an authority a decision, in accordance with law, providing redress, including any compensation due, where there has been a violation of that person's rights or freedoms, as well as enforcement of the eventual decision and award, all without undue delay.
3. To the same end, everyone has the right, individually and in association with others, inter alia:
 - (a) To complain about the policies and actions of individual officials and governmental bodies with regard to violations of human rights and fundamental freedoms, by petition or other appropriate means, to competent domestic judicial, administrative or legislative authorities or any other competent authority provided for by the legal system of the State, which should render their decision on the complaint without undue delay;
 - (b) To attend public hearings, proceedings and trials so as to form an opinion on their compliance with national law and applicable international obligations and commitments;
 - (c) To offer and provide professionally qualified legal assistance or other relevant advice and assistance in defending human rights and fundamental freedoms.
4. To the same end, and in accordance with applicable international instruments and procedures, everyone has the right, individually and in association with others, to unhindered access to and communication with international bodies with general or special competence to receive and consider communications on matters of human rights and fundamental freedoms.

5. The State shall conduct a prompt and impartial investigation or ensure that an inquiry takes place whenever there is reasonable ground to believe that a violation of human rights and fundamental freedoms has occurred in any territory under its jurisdiction.

Article 10

No one shall participate, by act or by failure to act where required, in violating human rights and fundamental freedoms and no one shall be subjected to punishment or adverse action of any kind for refusing to do so.

Article 11

Everyone has the right, individually and in association with others, to the lawful exercise of his or her occupation or profession. Everyone who, as a result of his or her profession, can affect the human dignity, human rights and fundamental freedoms of others should respect those rights and freedoms and comply with relevant national and international standards of occupational and professional conduct or ethics.

Article 12

1. Everyone has the right, individually and in association with others, to participate in peaceful activities against violations of human rights and fundamental freedoms.
2. The State shall take all necessary measures to ensure the protection by the competent authorities of everyone, individually and in association with others, against any violence, threats, retaliation, de facto or de jure adverse discrimination, pressure or any other arbitrary action as a consequence of his or her legitimate exercise of the rights referred to in the present Declaration.
3. In this connection, everyone is entitled, individually and in association with others, to be protected effectively under national law in reacting against or opposing, through peaceful means, activities and acts, including those by omission, attributable to States that result in violations of human rights and fundamental freedoms, as well as acts of violence perpetrated by groups or individuals that affect the enjoyment of human rights and fundamental freedoms.

Article 13

Everyone has the right, individually and in association with others, to solicit, receive and utilize resources for the express purpose of promoting and protecting human rights and fundamental freedoms through peaceful means, in accordance with Article 3 of the present Declaration.

Article 14

1. The State has the responsibility to take legislative, judicial, administrative or other appropriate measures to promote the understanding by all persons under its jurisdiction of their civil, political, economic, social and cultural rights.
2. Such measures shall include, inter alia:
 - (a) The publication and widespread availability of national laws and regulations and of applicable basic international human rights instruments;
 - (b) Full and equal access to international documents in the field of human rights, including the periodic reports by the State to the bodies established by the international human rights treaties to which it is a party, as well as the summary records of discussions and the official reports of these bodies.
3. The State shall ensure and support, where appropriate, the creation and development of further independent national institutions for the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms in all territory under its jurisdiction, whether they be ombudsmen, human rights commissions or any other form of national institution.

Article 15

The State has the responsibility to promote and facilitate the teaching of human rights and fundamental freedoms at all levels of education and to ensure that all those responsible for training lawyers, law enforcement officers, the personnel of the armed forces and public officials include appropriate elements of human rights teaching in their training programme.

Article 16

Individuals, non-governmental organizations and relevant institutions have an important role to play in contributing to making the public more aware of questions relating to all human rights and fundamental freedoms through activities such as education, training and research in these areas to strengthen further, inter alia, understanding, tolerance, peace and friendly relations among nations and among all racial and religious groups, bearing in mind the various backgrounds of the societies and communities in which they carry out their activities.

Article 17

In the exercise of the rights and freedoms referred to in the present Declaration, everyone, acting individually and in association with others, shall be subject only to such limitations as are in accordance with applicable international obligations and are determined by law solely for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and

freedoms of others and of meeting the just requirements of morality, public order and the general welfare in a democratic society.

Article 18

1. Everyone has duties towards and within the community, in which alone the free and full development of his or her personality is possible.
2. Individuals, groups, institutions and non-governmental organizations have an important role to play and a responsibility in safeguarding democracy, promoting human rights and fundamental freedoms and contributing to the promotion and advancement of democratic societies, institutions and processes.
3. Individuals, groups, institutions and non-governmental organizations also have an important role and a responsibility in contributing, as appropriate, to the promotion of the right of everyone to a social and international order in which the rights and freedoms set forth in the Universal Declaration of Human Rights and other human rights instruments can be fully realized.

Article 19

Nothing in the present Declaration shall be interpreted as implying for any individual, group or organ of society or any State the right to engage in any activity or to perform any act aimed at the destruction of the rights and freedoms referred to in the present Declaration.

Article 20

Nothing in the present Declaration shall be interpreted as permitting States to support and promote activities of individuals, groups of individuals, institutions or nongovernmental organizations contrary to the provisions of the Charter of the United Nations.

Annex II

Relevant international instruments

- The Universal Declaration of Human Rights
- The International Covenant on Civil and Political Rights
- The International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights
- The Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment
- The Convention on the Rights of the Child
- The Convention on the Elimination of Discrimination Against Women
- The Convention on the Elimination on All Forms of Racial Discrimination
- The European Convention on Human Rights, its protocols and the relevant case law of the European Court of Human Rights
- European Social Charter/Revised European Social Charter
- African Charter for Human and Peoples' Rights
- American Convention on Human Rights
- Geneva Conventions on the Protection of Victims of War and its Protocols as well as customary rules of humanitarian law applicable in armed conflict
- The 1951 Convention regarding the Status of Refugees and its 1967 Protocol
- The Rome Statute of the International Criminal Court
- Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognized Human Rights and Fundamental Freedoms

What is the European Union?

The European Union (EU) comprises 27 countries working together for peace and prosperity. For more than 50 years it has helped bring stability, democracy and development to Europe, whilst maintaining cultural diversity, tolerance and individual freedoms. In 2012 the EU was awarded the Nobel Peace Prize for contributing to 'the advancement of peace and reconciliation, democracy and human rights in Europe.' The EU is committed to sharing its achievements and values with countries around the world.

The member states of the EU are Austria, Belgium, Bulgaria, Croatia, Cyprus, Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Ireland, Italy, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Malta, the Netherlands, Poland, Portugal, Romania, Slovakia, Slovenia, Spain and Sweden.

For more information, see:

https://eeas.europa.eu/delegations/thailand_en
http://eeas.europa.eu/human_rights/index_en.htm

#EUinThailand

အကူအညီ